

DR.BRR GOVERNMENT DEGREE COLLEGE, JADCHARLA
MAHABUBNAGAR DIST,
TELANGANA

Student Study Project
On
Legends in Telangana

SL.No	Name of the student	Class	H.T.No
1	S UDAY KIRAN	BA HPP T/M III Year	19033006156535
2	THALLOJU SHIREESHA	BA HPP T/M III Year	19033006156536
3	THUDUM KEERTHI	BA HPP T/M III Year	19033006156537
4	TUPPARI RAMESH	BA HPP T/M III Year	19033006156538
5	U SHIVANI	BA HPP T/M III Year	19033006156539

Supervisor

C Beeraiah
Asst. Prof of History

DR.BRR GOVERNMENT DEGREE COLLEGE JADCHARLA,
MAHABUBNAGAR DIST,
TELANGANA

CERTIFICATE

This is to certify that the present work titled An Analysis on **Legends in Telangana** is the bonafide work Of **S Uday Kiran Thalloju Shireesha Thudum Keerthi Tuppari Ramesh U Shivani** under supervision C. Beeraiah, Asst. Prof. Department Of History BRR Government Degree College, Jadcherla.No part of this work has been submitted to any other University for the award of any Degree.

Date: 16/05/2022

CA
C. BEERAIAH

DEPARTMENT OF HISTORY

P. G. M.
Principal
Dr. BRR Govt. Degree College
Jadcherla
PRINCIPAL
Dr BRR Govt. College
Jadcherla-509 301

DECLARATION

We hereby declare that the investigation results incorporated in the project titled A study of were originally carried out by **Legends in Telangana** is the bonafide work Of S Uday Kiran, Thalloju Shireesha, Thudum Keerthi, Tuppari Ramesh, U Shivani under Department Of History us under the supervision of **C.Beeraiah Asst. Prof. of History Dr. BRR Government College Jadcharla**. No part of this work has been submitted to any other university for the award of Degree.

SL.No	Name of the student	Class	H.T.No
1	S UDAY KIRAN	BA HPP T/M III Year	19033006156535
2	THALLOJU SHIREESHA	BA HPP T/M III Year	19033006156536
3	THUDUM KEERTHI	BA HPP T/M III Year	19033006156537
4	TUPPARI RAMESH	BA HPP T/M III Year	19033006156538
5	U SHIVANI	BA HPP T/M III Year	19033006156539

S. Uday Kiran
Thalloju shireesha
Thudum keerthi
Tuppari ramesh
U. shivani

C. Beeraiah
Asst. Prof. of History

Principal
Dr. BRR Govt Degree College
Jadcherla
Dr. BRR Govt Degree College
Jadcherla, Dist. Warangal, Telangana

తెలం గాణ వైతాళికులు

నిద్రాణమై ఉన్న తెలం గాణ ప్రజలను జాగృతం చేయడానికి; తెలుగు భాషాభివృద్ధి, సాంస్కృతిక వికాసానికి మాడపాటిహనుమం తరావు విశేషం గా కృషి చేశారు. తెలం గాణలో 'ఆంధ్రమహాసభ' సంస్థాపక కార్యదర్శిగా సేవలు అందించారు. ఏటా గ్రంథాలయ మహాసభలు నిర్వహించి ప్రజలు స్వీయ సంస్కృతి, స్వీయ భాష పట్ల అభిమానం పెంచుకునేలా చేశారు. తెలం గాణ విముక్తి పోరాటానికి సూత్రధారిగా, ఆంధ్ర పితామహుడిగా చరిత్రార్థులయ్యారు. హైదరాబాద్ రాష్ట్రం స్వతంత్ర భారతదేశం లో విలీనమయ్యేంత వరకూ నిజాం రాజ్యం లో పౌరహక్కులు అనేక విధాలుగా ఉల్లంఘనకు గురయ్యాయి. జనాభాలో 15 శాతం మాత్రమే ఉన్న ఒక వర్గం 85 శాతం ప్రజలపై ప్రాబల్యం చూపింది. సంస్థానం లో విద్య అంతా 'ఉర్దూ' మాధ్యమం లోనే సాగేది. తెలుగు, కన్నడ, మరాఠా మాతృ భాషగా ఉన్న వారందరూ తప్ప నిసరిగా ఈ మాధ్యమం లోనే అభ్యసించేవారు. 1918లో స్థాపించిన ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం లో ఉన్నత, వైద్య, సాంకేతిక విద్య కూడా ఉర్దూ మాధ్యమం లోనే ఉండేది. నాటి తెలం గాణలోని ఎనిమిది తెలుగు జిల్లాల్లో కేవలం 18 మాధ్యమిక పాఠశాలలే ఉండేవి. అనేక గ్రామాల్లో ప్రాథమిక పాఠశాలలు లేవు. మాధ్యమిక పాఠశాలల్లోనూ తెలుగును రెండో భాషగా బోధించేవారు. దీంతో అధిక సంఖ్యాక వర్గం లో నూటికి ముగ్గురు కూడా అక్షరాస్యులుగా లేని దయనీయ స్థితి నెలకొంది. మహ్మదీయుల్లో అక్షరాస్యత ఎక్కువగా ఉండేది. చిన్న, పెద్ద ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల్లో వారిదే ప్రాబల్యం. సభలు, సమావేశాలు నిర్వహించకుండా 'గస్తీ 53' అనే సర్క్యులర్ ద్వారా అడ్డుకునేవారు. సమావేశాల్లో ఇవ్వాలనుకున్న ఉపన్యాస పాఠాన్ని ముందుగా 'తాలుక్టార్ (జిల్లాకలెక్టర్) ఆమోదించాలి. ఇచ్చిన 'ప్రతి' ప్రకారం ఉపన్యాసం సాగాలి. మార్పు చేర్పులకు తావుండదు. నిజాం రాజుల నిరంకుశ పాలనలో తెలం గాణ ప్రాంతం పరిసర ప్రాంతాల కంటే చాలా వెనుకబడి ఉండేది. యూరప్ లో 18వ శతాబ్దం లోనే అంతమైన 'ప్యూడల్వ్య వస్త్ర' హైదరాబాద్ సంస్థానం లో 20వ శతాబ్దం మధ్య వరకూ కొనసాగింది. ఈ దుస్థితిని మందుముల నరసిం గరావు 'ఏబది సంవత్సరాల హైదరాబాద్' గ్రంథం లో వర్ణించారు. 'బ్రిటీష్ ఇండియా రాష్ట్రాల్లో 1885లో అమల్లోకి తెచ్చిన స్థానిక స్వపరిపాలనా పద్ధతిని హైదరాబాద్ రాజ్యం లో ప్రవేశపెట్టాలని ఆంధ్రమహాసభ వేదిక ద్వారా 1935లో నిజాం ప్రభుత్వాన్ని వేడుకున్నారంటే.. రాజకీయంగా ఇక్కడి ప్రజలు పరిసర రాష్ట్రాల్లో నివసించేవారి కంటే 50 ఏళ్లవెనుకబడి ఉన్నట్లు గమనించవచ్చు' అని ఆయన పేర్కొన్నారు. ఇలాంటి రాజకీయ అంధకారం నుంచి తెలం గాణ ప్రజలను జాగృతి పరచడానికి, ఆంధ్రమహాసభల ద్వారా సామీక, సాంస్కృతిక, భాషాపరమైన చైతన్యం కలిగించడానికి కొత్తాల్ రాజా బహద్దూర్ వెంకట్రామారెడ్డి, మాడపాటిహనుమం తరావు, కొండా వెంకటరంగారెడ్డి, సురవరం ప్రతాపరెడ్డి, బూర్గుల రామకృష్ణారావు లాంటి ప్రముఖులు కృషి చేశారు. ఫలితంగా హైదరాబాద్ సంస్థానం నిజాం నిరంకుశ పాలన నుంచి విముక్తి పొందింది.

మాడపాటిహనుమంతరావుమాడపాటిహనుమంతరావు1885 జనవరి22న కృష్ణాజిల్లానందిగామ

తాలూకాపోకునూరుగ్రామంలోజన్మించారు. తండ్రివెంకటప్పయ్య, తల్లివెంకట సుబ్బమ్మ.

హనుమంతరావుఅయిదేళ్లవయసులోఉన్నప్పుడేతండ్రిమరణించారు. దీంతోఆయన సూర్యాపేటలోతన మేనమామ జమలాపురంవెంకట్రావుపర్యవేక్షణలోవిద్యాభ్యాసంచేశారు. వెంకట్రావుతహాశీల్దార్ఆఫీసులో‘పిష్కారు’గాపనిచేసేవారు.

ఉద్యోగరీత్యాఆయన సూర్యాపేట, జడ్చర్ల, నల్గొండకుబదిలీకావడంతో.. మాడపాటిఆయాప్రాంతాల్లోవిద్యాభ్యాసంచేశారు.

హనుమంతరావు1898లోఉర్దూమిడిల్పరీక్షలో, 1900లోఇంగ్లీషిడిల్పరీక్షలో,

1903లోవరంగల్లెస్కూల్నుంచిమెట్రిక్యుల్షన్ లోఉత్తీర్ణులయ్యారు. ఇంగ్లీష్, ఉర్దూతోపాటుపాఠశాలకం, తెలుగు, సంస్కృత భాషల్లోనూపట్టుసాధించారు. 1904లోహన్మకొండలోజిల్లావిద్యాశాఖ కార్యాలయంలో‘మీర్సున్స్’ ఉద్యోగంలోచేశారు.

తర్వాత హైదరాబాద్ లో‘లా’ చదివి‘సిరస్తాదారు’గావిధులునిర్వహించారు. 1917లోఉద్యోగానికీరాజీనామాచేసిన్యాయవాద వృత్తిచేపట్టారు. 1941లోతన 56వ ఏట న్యాయవాద

వృత్తినివిడిచిపెట్టిపూర్తిగాప్రజాసేవకుఅంకితమయ్యారు.మాడపాటిసాహిత్యసేవహన్మంతరావుఉత్తమ శ్రేణిరచయిత, కవి, సాహితీవేత్త, పండితుడు, బహుభాషాకోవిదుడు.

హనుమంతరావుసహాయంతోబుక్కపట్నంరామానుజాచార్యులుఅనేన్యాయవాది‘తెలంగాణాపత్రిక’నుప్రారంభించారు.

సురవరంప్రతాపరెడ్డిసంపాదకత్వంలోవెలువడిన ‘గోలకొండ’, వద్దిరాజుసీతారామచంద్రరావుసంపాదకత్వంలోవచ్చిన ‘తెలుగుపత్రిక’, సబ్బవీసువెంకట రామనరసింహారావుసంపాదకత్వంలోవచ్చిన ‘నీలగిరి’ మొదలైన

పత్రికల్లోహనుమంతరావుఅనేక వ్యాసాలురాశారు. ‘ముషీరెదకక్సన్’ అనేఉర్దూపత్రికలోనూవ్యాసాలురాశారు.రచనలు:

నిజాంరాష్ట్రఆంధ్రులు, వర్తక స్వాతంత్ర్యం, వెట్టిచాకిరీ, మద్యపానం, గ్రంథాలయాలు, మన వాక్స్వాతంత్ర్యం, రుణబాధ నివారణ, మన విద్యాసమస్యలు, వ్యవసాయకులకుకొన్నిసూచనలు, గస్తీనిషాన్53 వివరణ, జనపరిగణ

వృత్తాంతం(1921-1931), నిజాంరాష్ట్రఆంధ్రుల అభివృద్ధిమార్గాలు, మొహతర్పా, న్యాయస్థానాలు,

దేశభాషలు.మాడపాటిప్రసిద్ధఆంగ్లగ్రంథాలనుతెలుగులోకిఅనువదించారు. మొదట బంకించంద్రభట్టబెంగాలీనవల

‘ఆనందమఠం’నుఅనువాదంచేశారు, కానీప్రచురించలేదు. 1911లో‘గారిబాల్డీ’ జీవిత చరిత్రరచించారు. ఇదిఅచ్చవలేదు.

1927లో‘రోమన్మాజ్యచరిత్రం’, ‘క్షేత్రకాలపుహింద్యార్యులు’ ప్రచురించారు. చింతామణివైద్యరాసిన ‘మహాభారత

సమీక్ష’ అనేగ్రంథంలోనివ్యాసాలనుఅనువదించారు. ఈ వ్యాసాలను‘సుజాత’, ‘ఆంధ్రభారత’, ‘దేశబంధు’

పత్రికల్లోప్రచురించారు. హృదయ శల్యం, రాణిసారంధా, ఎవరికి, ముసలిదానియుసురు, ఆత్మార్పణ, ఎవరితప్పు,

న్యాయమా?, నిజమేనా?, ఇంకాకావలసినదేమిటి? మొదలైన కథలుసుజాత, కృష్ణాపత్రికల్లోప్రచురించారు.

1911లోఈయన రచించిన ‘కథాసంపుటి’ అనేవిడుదలతో‘మల్లికార్జును’ పుస్తకాన్నిమచిలీపట్నానికిచెందిన

‘సరస్వతీనికేతనం’ ప్రచురించింది. హనుమంతరావు‘నిజాంరాష్ట్రంలోరాజ్యాంగ సంస్కరణలు’ రచించారు.

ఇదిహైదరాబాద్ప్రజాపరిషత్విర్పాటుచేసిన ఒక కమిటీసమర్పించిన నివేదిక. నిజాంప్రభుత్వం‘రాజ్యాంగ సంస్కరణలు’

అంశంపైకమిటీనినియమించింది.

1952లో జరిగిన సాధారణ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెసు అభ్యర్థిగా మెదక్ జిల్లా గజ్వేల్ నియోజక వర్గం నుంచి పోటీ చేసి ఓడిపోయారు. ఆ ఎన్నికల్లో కమ్యూనిస్టులు గెలిచారు. 1952లో జరిగిన సాధారణ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్కు మెజార్టీ లభించింది. బూర్గుల రామకృష్ణారావు నాయకత్వంలో తెలంగాణలో ప్రజాప్రభుత్వం ఏర్పడింది.

1955లో కేంద్ర ప్రభుత్వం హనుమం తరావును పద్మ భూషణ్ బిరుదుతో సత్కరించింది. ఈ బిరుదు అందుకున్న తెలుగు వారిలో మాడపాటి ప్రథములు.

మాడపాటి హనుమం తరావుకు 1956లో ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం గౌరవ డాక్టరేట్ ప్రదానం చేసింది.

1958లో శాసన సభ్యుల నియోజక వర్గం నుంచి లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్కు ఎన్నికయ్యారు. శాసన మండలి చైర్మన్ గా పనిచేశారు. 1958 నుంచి 1964 వరకు శాసన మండలి కార్యక్రమాలను హుందాగా, నిష్పక్షపాతంగా నిర్వహించి అందరి మన్ననలను పొందారు.

హనుమం తరావు రాసిన ప్రాచీనాంధ్ర నగరాలు, రాజకీయ పరిజ్ఞానం, తెలంగాణలో ఆంధ్రోద్యమం (రెండు భాగాలు) గ్రంథాలను 'ఆంధ్ర చంద్రికా గ్రంథమాల' ప్రచురించింది.

మాడపాటి హనుమం తరావు మేనమామ కూతురు అన్న పూర్ణమ్మను వివాహం చేసుకున్నారు. ఈమె 1917లో మరణించారు. ఆ తర్వాత మాణిక్యమ్మతో వివాహమైంది. ఈమె 'సిరిసిల్లా' లో జరిగిన 'ఆంధ్ర మహిసభకు' అధ్యక్షత వహించారు. మాడపాటి 1970 నవంబర్ 11న హైదరాబాద్ లో మరణించారు.

గ్రంథాలయ ఉద్యమం

1901లో హైదరాబాద్ నగరం లో 'శ్రీకృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర భాషా నిలయం' స్థాపించడం ద్వారా తెలంగాణలో గ్రంథాలయోద్యమానికి నాంది పడింది. ఆ తర్వాత 1904లో హన్మకొండలో 'శ్రీరాజరాజనరేంద్ర ఆంధ్ర భాషా నిలయం' స్థాపించారు. ఈ భాషా నిలయం స్థాపనోత్సవంలో మునగాల రాజా నాయని వెంకటరంగారావు, రావిచెట్టు రంగారావు, మైలవరపు నరసింహాశాస్త్రి పాల్గొన్నారు. దీని అభివృద్ధికి మాడపాటి విశేషంగా కృషిచేశారు. తెలంగాణ ప్రాంతంలో 1914 నాటికి 125 గ్రంథాలయాలు స్థాపించారు. వీటి ద్వారా సాహిత్య, సాంస్కృతిక, వైజ్ఞానిక సభలు, సమావేశాలు నిర్వహిస్తూ గ్రామీణ ప్రజల్లో గొప్ప చైతన్యం తీసుకొచ్చారు. ఈ ఉద్యమ నిర్వహణలో మాడపాటి హనుమం తరావుతో పాటు కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు, సురవరం ప్రతాపరెడ్డి, కొండా వెంకటరంగారెడ్డి, ఆదిరాజు వీరభద్రరావు, మునగాల రాజా, బూర్గుల రామకృష్ణారావు, వేలూరి రంగధామనాయుడు మొదలైన వైతాళికుల కృషి ప్రశంసనీయం.

గ్రంథాలయాల స్థాపన వల్ల యువకుల్లో మాతృ భాషపై అభిమానం, గౌరవం ఏర్పడ్డాయి. తెలుగు చరిత్ర పరిశోధన పట్ల ఆసక్తి కలిగింది. క్రమంగా తెలంగాణలో ఆంధ్రోద్యమం ప్రారంభమై 1921లో తెలంగాణ అంతటా విస్తరించింది. 1921 నవంబర్ 11, 12 తేదీల్లో 'గాలీగూడా' లోని 'వివేకవర్ధిని' థియేటర్ లో 'నిజాం రాష్ట్ర సంఘ సంస్కరణ సభ' నిర్వహించారు. దీనికి ప్రముఖ సంఘ సంస్కర్త, పుణే మహిళా విశ్వవిద్యాలయ స్థాపకులైన 'మహర్షి డి. కేశవ కార్వే' అధ్యక్షత వహించారు. ఆయన తన మాతృ భాష మరాఠీలో, ఆ తర్వాత ఇంగ్లీష్ లో ప్రసంగించారు.

ప్రముఖ న్యాయవాది అల్లం పల్లి వెంకటరామారావు తెలుగులో ఉపన్యాసం ప్రారంభించగానే సభలో ఉన్న ఆంధ్రీతరులు

అడ్డుపడి గం దరగోళం సృష్టించారు. గత్యం తరం లేక అల్లం పల్లి తన ప్రసంగాన్ని మధ్యలోనే ముగించారు. ఈ సంగతులను ఆంధ్ర యువకుల్లో ఆగ్రహవేశాలు కలిగించింది. వెంకటరామారావుకు జరిగిన అవమానం తెలుగు భాషకు, తెలుగు జాతికి జరిగిన అవమానం గా భావించారు. కార్యక్రమం పూర్తి కాకముందే సభలో ఉన్న ఆంధ్ర యువకులంతా అక్కడినుంచి నిష్క్రమించారు. అదే రోజు (1921 నవంబర్ 12) అప్పటి హైకోర్టు న్యాయవాది 'టేకుమాల' గారావు 'ఇంట్లో 11 మంది యువకులు సమావేశమై 'ఆంధ్ర జన సంఘం' స్థాపించారు. తెలంగాణలో ఆంధ్రోద్యమానికి ఇదే ఆరంభం. నిజాం రాష్ట్రంలో ఆంధ్రుల మొదటి ప్రజా సంస్థ ఇదే. మొట్టమొదటి ఆంధ్ర జన సంఘం సమావేశంలో మాడపాటి హనుమంతరావును కార్యదర్శిగా ఎన్నుకున్నారు. తెలుగు భాషాభివృద్ధి, తెలుగు చరిత్ర పరిశోధనకు కృషి చేయాలని; ఆంధ్ర బాలబాలికలకు వసతి గృహాలు, వితంతు శరణాలయాలు ఏర్పాటు చేయాలని; స్త్రీ విద్యా వ్యాప్తికి బాలికా పాఠశాలలు స్థాపించాలని ఈ సమావేశంలో తీర్మానించారు. ఈ సంఘం తీర్మానం ఆధారంగా 1906లో కొమర్రాజు లక్ష్మణరావు, నాయని వెంకటరంగారావు, గాడిచర్ల హరి సర్వోత్తమరావు, అయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు కలిసి 'విజ్ఞాన చంద్రికా మండలి' ని స్థాపించారు. కొమర్రాజు మరణించిన తర్వాత దీని పేరును 'లక్ష్మణరాయ పరిశోధన మండలి' గా మార్చారు. ఆదిరాజు వీరభద్రరావు అధ్యక్ష్యంలో ఈ సంస్థ 'తెలంగాణ శాసనాలు' అనే గ్రంథం ముద్రించింది.

కొండా వెంకటరంగారెడ్డి, మాడపాటి హనుమంతరావు హైదరాబాద్ - గోల్కొండలో 'బాలసరస్వతి గ్రంథాలయం', నాంపల్లిలో 'వేమనాంధ్ర భాషా నిలయం' నెలకొల్పారు. హనుమంతరావు వెనుకబడిన వర్గాలు, హరిజనుల్లో చైతన్యం తీసుకురావడానికి ఎంతో కృషి చేశారు. హరిజనుల్లో విద్యా వ్యాప్తి కోసం రాయ్ కిషన్ బారిష్టర్ ఏర్పాటు చేసిన సంఘానికి హనుమంతరావు సహాయకార్యదర్శిగా సేవలందించారు. 'ఆది హిందూ సాంఘిక సేవా సమితి' కార్యకర్తగా

దీని జనాభ్యుదయానికి సేవ చేశారు. 1921లో 'పరోపకారిణి బాలికా పాఠశాల' ద్వారా తెలంగాణలో మహిళా విద్యాభివృద్ధికి హనుమంతరావు కృషి చేశారు. బాలికలకు వారి మాతృ భాషలో ఉన్నత విద్య బోధించడానికి సుల్తాన్ బజార్ లో తెలుగు, మరాఠీ మాధ్యమాల్లో 'ఖాస్' (ప్రైవేట్ పాఠశాల) స్థాపించారు. ఆ రోజుల్లో ప్రైవేట్ పాఠశాలలు నడపడానికి నిజాం నవాబు అనుమతించేవారు కాదు. హనుమంతరావు నిర్వీర్యుడై, రాజా బహద్దూర్ వెంకట్రామారెడ్డి సహాయ సహకారాలతో నారాయణగూడలో ప్రస్తుతం ఉన్న 'ఆంధ్ర బాలికోన్నత పాఠశాల' అభివృద్ధి చెందింది. మాడపాటి హనుమంతరావు మరణించిన తర్వాత దీనికి 'మాడపాటి హనుమంతరావు బాలికోన్నత పాఠశాల' అని పేరు పెట్టారు.

రాజాబహద్దూర్ వెంకట్రామారెడ్డి నిజాం నవాబు మీర్ ఉస్మాన్ అలీ ఖాన్ పాలనలో రాజాబహద్దూర్ వెంకట్రామారెడ్డి కోత్వాల్ (పోలీసు కమిషనర్) గా పనిచేశారు. హైదరాబాద్ ప్రాంతంలో ఉన్నత పదవిని అధిష్టించిన మొదటి హిందువు ఈయనే. ప్రజాసంక్షేమం కోసం, స్వజాతీయ అభ్యుదయానికి, స్వభాషా సంస్కృతి వికాసానికి పాటుపడే అనేక సంస్థలు,

ఎంతోమందివ్యక్తులకుఉదారంగాదానాలుచేసిగొప్పవితరణశీలిగాపేరుపొందారు.

పాలకులకువిధేయుడిగాఉండిపరిపాలనకువిశ్వాసపాత్రుడిగా, రాజకీయ చతురుడిగాప్రశంసలుపొందారు. నిస్వార్థం, నిరాడంబరత, సర్వమానవ సమాన దృక్పథంఉన్నరాజాబహద్దూర్వెంకట్రామారెడ్డిప్రజలు, పాలకుల ప్రేమాభిమానాలుచూరగొన్నారు.వెంకట్రామారెడ్డిమహబూబ్ నగర్జిల్లాగద్వాలూకాలో1869 ఆగస్టు21న జన్మించారు. వీరిదిమధ్యతరగతికుటుంబం. తండ్రిపాశంకేశవరెడ్డి. తల్లిబారమ్మ ఈయన పసికందుగాఉన్నప్పుడేమరణించారు. ఈయన ఇంటిపేరు'పాశం' అనిచాలామందికితెలియదు. 'కొత్వాల్రాజాబహద్దూర్వెంకట్రామారెడ్డి' పేరుతోనేప్రసిద్ధిపొందారు. ఈయన తొమ్మిదేళ్లవయసువచ్చేవరకుఅమ్మమ్మఉరైన 'రాయణిపేట'లోఉన్నారు. అక్కడే'ఖాన్' పాఠశాలలోవిద్యభ్యసించారు. తర్వాత రాయణిపేటకుతొమ్మిదిమైళ్లదూరంలోఉన్న 'వనపర్తి' పాఠశాలలోఉర్దూ, పాఠశాలలోవిద్యభ్యసించారు. ఈయన మేనమామ విలియంవాహబురాయచూరులోపోలీసుసదరెమొహతమీంపదవినిర్వహించేవారు. ఆయన వద్దకొంత కాలంఉండిఅక్కడిపాఠశాలలోమరాఠీ, కన్నడ భాషలుకూడాఅభ్యసించారు. మేనమామ మరణంతర్వాత వెంకట్రామారెడ్డితిరిగిస్వ్రామంవచ్చిమిత్రుల సహకారంతోహైదరాబాద్ లోపోలీసుశాఖలోఅమీన్ గానియమితులయ్యారు.వెంకట్రామారెడ్డిమొదటగా1886లోముదిగల్లురాణాకుఅమీన్ గానియమితులయ్యారు. యువకుడైన ఈయనకురాణాలోఎంతోఅనుభవంఉన్న 'మొహరీర్' అన్నివిషయాల్లోసహాయ పడుతూఉండేవారు. ఆ తర్వాత యాదగిర్గాణాకుబదిలీఅయ్యారు. అక్కడ జరిగిన మత కలహాలనుఅదుపుచేసివెంకట్రామారెడ్డిగుర్తింపుతెచ్చుకున్నారు. మహబూబ్ నగర్, నిజామాబాద్, కరీంనగర్జిల్లాల్లోవివిధ హోదాల్లోపనిచేసిమంచిపేరుతెచ్చుకున్నారు. ఎలగందల (నేటికరీంనగర్) జిల్లాపోలీసు'మొహితమీం'గాపనిచేసి1942లోగుల్బర్గాజిల్లాకుపోలీసుఅధికారిగానియమితులయ్యారు. హైదరాబాద్దగరానికి'కొత్వాల'నునిజాంనవాబుమీర్ఉస్మాన్అలీఖాన్స్వయంగానియమించేవారు. నాటికమిషనర్ఇమాద్దంగ్మరణించడంతోనిజాంనవాబుఆ పదవికివెంకట్రామారెడ్డినినియమించారు. గ్రామ పటేల్, పట్వారీవతన్ ల మాదిరిగానగర కొత్వాల్యదవివంశపారంపర్యంగాఉండేది. వెంకట్రామారెడ్డికంటేముందుతాలిబుద్దౌలా, గాలిబుద్దౌలా, నవాబ్జోరావర్ జంగ్, నవాబ్అక్బర్జంగ్, నవాబ్ఇమాద్దంగ్'కొత్వాల' కొలువునిర్వహించినవారిగాప్రసిద్ధిగాంచారు. వెంకట్రామారెడ్డిపోలీసుశాఖలోఅనేక మార్పులుతీసుకొచ్చారు. నాటిసమాజంలోఉన్నత వర్గాల వారికేకొత్వాల నుకలిసేఅవకాశంఉండేది. సామాన్యప్రజలుపోలీసుఅధికారుల వద్దకువెళ్లడమనేదిఅంత తేలికైన విషయంకాదు. వెంకట్రామారెడ్డిఈ విధానానికిస్వస్తిపలికిఅన్నివర్గాల ప్రజలకుసహాయ సహకారాలుఅందించారు.ప్రజోపయోగ కార్యక్రమాలునాడు'నగర కొత్వాల' పురపాలక, అనేక ప్రభుత్వేతర, ప్రజాసంఘాల్లోసభ్యులుగాఉండేవారు. వెంకట్రామారెడ్డిహైదరాబాద్దగర డ్రైనేజీస్కీంకమిటీకార్యవర్గసభ్యులుగాఉన్నారు. ప్లేగునివారణ సంఘం, విక్టోరియామెమోరియల్అర్బన్షే, నగరాభివృద్ధిసమితి(ఆరాయిపేటల్లా), సర్వేఖాస్థారవ కమిటీ, కోపరేటివ్స్సైటిలాంటిసంస్థల్లోగౌరవ సభ్యులుగాకొత్వాల కుస్థానంఉండేది. దీంతోపాటుఉస్మానియావైద్యశాల, కుష్టునివారణాశ్రమం, అనాథ పిల్లల (లావారిస్) విచారణ సంఘం, న్యాయవ్యవస్థ, రెవెన్యూ, మున్సిపల్తదితర సంస్థల్లోసభ్యులుగాకొత్వాలవలందించారు.వైస్రాయ్విల్యూవరాజుహైదరాబాద్సందర్శించిన

సమయంలో వెంకట్రామారెడ్డినగరంలో పటిష్ఠభద్రతా ఏర్పాటుచేసి ఉన్న తాదికారుల ప్రశంసలు పొందారు.

1921లో నిజాంనవాబుజన్మదినం సందర్భంలో ఈయనకు 'రాజాబహద్దూర్' బిరుదు ప్రదానం చేశారు.

1931లో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం 'ఆర్డర్ ఆఫ్ బ్రిటిష్ ఎంపైర్' (ఓబీఈ) బిరుదును ఇచ్చి గౌరవించింది. హైదరాబాద్ నగరంలో ఈయన నెలకొల్పిన ప్రజా సంస్థలు గొప్ప సేవలు అందించాయి. నగరంలో నిసాం మిక్ సేవా సంస్థలకు ఈయన అనేక విధాలుగా సహాయ సహకారాలు అందించారు. వెంకట్రామారెడ్డి 1933లో పదవీ విరమణ చేశారు. దాదాపు 48 ఏళ్లు ఉద్యోగం చేశారు. తర్వాత నిజాంనవాబు మీర్ ఉస్మాన్ అలీ ఖాన్ ఈయనను 'సర్పెంట్' (నిజాంనవాబు సొంత భూములు) ప్రత్యేక అధికారిగా నియమించారు. రెడ్డి హాస్టల్ లాపన వెంకట్రామారెడ్డి కోల్పోయిన గా ఉన్నప్పుడు నగరంలో నిహిందూ విద్యార్థులు సరైన భోజన, వసతి సౌకర్యాలు లేక అనేక బాధలు పడుతున్నట్లు ఆయన దృష్టికి వచ్చింది. వనపర్తి రాజారెడ్డి కుమార్తె వివాహానికి అనేక మంది దేశ ముఖ్యులు, ధనవంతులు, సంస్థానాధీశులు హాజరయ్యారు. ఈ సందర్భంగా విద్యార్థుల

స్త్రీ విద్య హైదరాబాద్ స్థానంలో స్త్రీలు విద్యాభ్యాసం చేసే పరిస్థితులు లేవు. మాడపాటి హనుమంత రావు స్థాపించిన ఆంధ్ర బాలిక పాఠశాలకు వెంకట్రామారెడ్డి అనేక విధాలుగా సహకారం అందించారు. పరోపకారిణి పాఠశాల, రెడ్డి బాలికా వసతి గృహం, రిఫాయెంట్ పాఠశాల, లేడీస్ కులబు, గొల్లభిడ్డి బాలికా పాఠశాల, సికింద్రాబాద్ బాలికా పాఠశాలల అభివృద్ధికి ఈయన చేసిన కృషి అమోఘం. వీటితో పాటు నగరంలో శ్రీకృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర భాషా నిలయం, వేమనాంధ్ర భాషా నిలయం, బాలసరస్వతీ గ్రంథాలయం లాంటి సంస్థల పురోగతికి ఈయన ఎంతగానో తోడ్పడ్డారు. వెంకట్రామారెడ్డి తెలంగాణ ఆంధ్ర మహాసభలో అతివాదులు- మితవాదుల మధ్య అభిప్రాయ భేదాలు పరిష్కరించారు. సురవరం ప్రతాప రెడ్డి స్థాపించిన 'గోలకొండ' పత్రికకు సహకారం అందించారు. 1926 నుంచి 1946

వరకు అది దినపత్రికగా రూపొంది వరకు వెంకట్రామారెడ్డి ప్రోత్సాహం ఉంది. 1953లో వెంకట్రామారెడ్డి రూ. 25 వేల విలువైన తన భవనాల ఆస్తిని ట్రస్టుగా నమోదు చేశారు. దీనిపై వచ్చే ఆదాయాన్ని రెడ్డి విద్యార్థి వసతి గృహం, ఆంధ్ర బాలికా పాఠశాల, ఆంధ్ర విద్యాలయం, మహిళా కళాశాల.. ఈ

నాలుగు సంస్థల సమానంగా అనుభవించే విధంగా ఏర్పాటు చేశారు. రాజాబహద్దూర్ వెంకట్రామారెడ్డి బాల్య వివాహాలకు వ్యతిరేకి. పురుషులతో పాటు స్త్రీలకు సమాన హక్కులుండాలని కోరుకునేవారు. అస్పృశ్యతా నివారణ, హరిజనోద్ధరణకు కృషి చేశారు. అనాథ బాలుర ఆశ్రమం, కుష్టు నివారణ సంఘం, జీవ హింస నివారణ

సమితి లాంటి సంఘాల్లో సభ్యులుగా ఉండి సహాయం అందించారు. భాషా సేవ వెంకట్రామారెడ్డికి తెలుగు, పార్సీ, మరాఠీ, ఉర్దూ, కన్నడ భాషల్లో పరిజ్ఞానం ఉంది. ఆంగ్లంలో నూకొంత పరిజ్ఞానం ఉంది. ఈయన కళాప్రియులు. లలిత కళలు, భాషా సారస్వతాలు, క్రీడలు, కవులు, గాయకులను ఆదరించేవారు. ఆయన 1953 జనవరి 25న తన 84వ ఏట మరణించారు. 1956లో ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత హైదరాబాద్ నగర ప్రజల పక్షాన

నాటిరాష్ట్రడిప్యూటీముఖ్యమంత్రికొండావెంకట రంగారెడ్డిఅధ్యక్షతన నారాయణగూడ కూడలిలోవెంకట్రామారెడ్డికాంస్యవిగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు.

కొం డా వెం కట రం గారెడ్డి (1890-1970)

కొం డా వెం కట రం గారెడ్డి 'అత్రాపు బల్దా' (హైదరాబాద్) జిల్లాలోని 'మం గళారం' గ్రామంలో 1890లో జన్మించారు. తండ్రి చెన్నారెడ్డి, తల్లి బుచ్చమ్మ. చెన్నారెడ్డి గ్రామ పోలీసు పటేల్ గా పనిచేశారు. నాడు అత్రాపు బల్దా జిల్లాలోని భూములన్నీ నిజాం నవాబు సర్వే ఖాస్ గా ఉండేవి. ఈ భూముల నుంచి వచ్చే ఆదాయాన్ని నవాబు సొంత ఖర్చుల కోసం (సర్వే ఖాస్) వినియోగించేవారు. ఇలాంటి గ్రామాల్లో ప్రజా సంక్షేమాన్ని ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. ప్రభుత్వ పాఠశాలలు లేవు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో చెన్నారెడ్డి సొంత ఖర్చులతో ఒక వీధి బడిని ఏర్పాటు చేసి విద్యాభ్యాసం చేసే అవకాశం కల్పించారు. తండ్రి స్థాపించిన వీధిబడిలోనే కొం డా వెం కట రం గారెడ్డి ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం చేశారు. మిడిల్ స్కూల్ విద్యాభ్యాసం తర్వాత 1909లో 'వకాలత్' (న్యాయశాస్త్రం)లో పట్టా పొందారు. తర్వాత న్యాయశాస్త్రంలో 'దర్జెదువ్వం', 'దర్జె అవ్వల్' సర్టిఫికేట్లు పొందారు. హైకోర్టులో 'దర్జె అవ్వల్' వకీల్ గా శిక్షణ పొందారు. తెలంగాణ ప్రాంతంలో న్యాయవాద వృత్తికి సంబంధించిన పరీక్షలకు హాజరయ్యే విద్యార్థుల కోసం

'లా ఇన్ స్టిట్యూట్' ను ఏర్పాటు చేసి 1911 నుంచి 1923 వరకు సేవలు అందించారు. కొం డా వెం కట రం గారెడ్డి 1910 నుంచి 1920 వరకు అనేక రెవెన్యూ, సివిల్, క్రిమినల్ కేసుల్లో విజయం సాధించారు. 1935 నుంచి 1940 వరకు హైకోర్టులో 'వకాలత్' చేశారు. వెం కట రం గారెడ్డి ప్రజాసేవ నిజాం పాలనలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, జాగీర్దార్లు, దేశముఖ్లు ప్రజలపై జరిపే అత్యాచారాలు, అన్యాయాలు, దౌర్జన్యాలకు వ్యతిరేకంగా, రైతుల న్యాయమైన హక్కుల కోసం వెం కట రం గారెడ్డి ధైర్యంగా పోరాడారు. ఈయనకు భూస్వాములు, జాగీర్దార్ల కేసులు వచ్చేవి కాదు. పేద రైతుల పక్షాన న్యాయ పోరాటం చేసే అనతికాలంలోనే తెలంగాణ ప్రజల 'దీనజన బాంధవుడు', 'పేదల పెన్నిధి', 'రైతు బాంధవుడు' గా పేరు పొందారు. నిజాం ప్రభుత్వం నెలకొల్పిన శాసన పరిషత్ కు కొం డా వెం కట రం గారెడ్డి 1939లో న్యాయవాదుల స్థానం నుంచి ఎన్నికయ్యారు. శాసన పరిషత్ లో ప్రజాభ్యుదయం, సామాజిక న్యాయానికి దోహదం చేసే అనేక బిల్లులు ప్రవేశపెట్టారు. ఈయన ప్రవేశపెట్టిన బిల్లుల్లో ముఖ్యమైనవి. స్త్రీలకు వారసత్వ హక్కు, బాల్యవివాహాల నిషేధం, వితంతు వివాహాలు చట్టసమ్మతం, అంటరానితనం నిర్మూలన, జాగీర్దారీ విధానం రద్దు, సంస్థానంలో ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల నియామకానికి పబ్లిక్ సర్వీసు కమిషన్ ఏర్పాటు, బావుల కింద వ్యవసాయం చేసే భూములపై నీటి పన్ను రద్దు చేయడం. వీటిని నిజాం నవాబు అనుమతితో శాసనసభలో ప్రవేశపెట్టాల్సి ఉండేది. అత్యధిక మంది ప్రజలు ఈ సంస్కరణలకు వ్యతిరేకమనే కారణంతో నిజాం నవాబు ఈ బిల్లులను తిరస్కరించారు. ఒక్క బాల్యవివాహాలకు సంబంధించిన బిల్లును మాత్రమే ప్రజాభిప్రాయ సేకరణకు నవాబు అంగీకరించారు. దీనికోసం హైకోర్టు న్యాయమూర్తిని నియమించారు. అయినప్పటికీ ఈ అభ్యుదయకరమైన, విప్లవాత్మక బిల్లులు ఇతర ప్రాంతాల సాంఘిక మూలపై ప్రభావం చూపాయి.

కొండా వెంకటరం గారెడ్డి 1886 నుంచి 1917 వరకు హైదరాబాద్ హైకోర్టు జ్యుడిషియల్ కమిటీ వెలువరించిన తీర్పులన్నింటినీ క్రోడీకరించి రెండు సంపుటాలుగా ప్రచురించారు. ఇది న్యాయవాదులకు ఎంతో ఉపయోగకరమైన గ్రంథంగా గుర్తింపు పొందింది. కొండా వెంకటరం గారెడ్డి తదితరుల ప్రోత్సాహంతో 1918లో రాజా బహద్దూర్ వెంకట్రామారెడ్డి 'రెడ్డి హాస్టల్' స్థాపించారు. దీనికి వెంకటరం గారెడ్డి కార్యదర్శిగా పదేళ్లు సేవలందించారు. రెడ్డి హాస్టల్ను మొదట 'రెడ్డి బోర్డింగ్' గా వ్యవహరించేవారు. తర్వాత ఇది రెడ్డి హాస్టల్ గా రూపొందింది. కొండా వెంకటరం గారెడ్డి దీనికి కార్యదర్శిగా, కోశాధికారిగా, అధ్యక్షుడిగా సుదీర్ఘకాలం పనిచేశారు.

ముఖ్యమైన అంశాలు

రెడ్డి జనసంఘం పక్షాన తెలుగు బోధనాభాషగా జాంబాగ్ లో మాధ్యమిక పాఠశాలను ఏర్పాటు చేయడంలో వెంకటరం గారెడ్డి విశేషమైన కృషి చేశారు.

షా అలీఖాన్ డాలో ఉన్నత పాఠశాల, ఫీల్డానాలోని ఆంధ్ర సరస్వతీ బాలికా పాఠశాలను ఈయన అభివృద్ధి చేశారు. నారాయణగూడలోని బాలికాస్కూలు త పాఠశాల, లాల్ దర్వాజాలోని వెంకట్రావు స్కూలక నిధి ఉన్నత పాఠశాల, ఆర్. బి. వి. ఆర్. మహిళా కళాశాల, గగన్ మహల్ లోని ఆంధ్ర విద్యాలయ కళాశాల (ప్రస్తుత ఏవీ కాలేజ్), చిక్కడపల్లిలోని ఆంధ్ర విద్యాలయం మొదలైనవన్నీ నేటికీ ఉత్తమ విద్యా సంస్థలుగా సేవలందిస్తున్నాయి. వీటి అభివృద్ధిలో వెంకటరం గారెడ్డి కృషి ఉంది.

కృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషా నిలయం, వేమనాంధ్ర భాషా నిలయం, బాల సరస్వతీ గ్రంథాలయం, ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్, దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచార సభ, ఇందిరా సేవా సదన్, గ్రంథాలయాల స్థాపనలోనూ కొండా వెంకటరం గారెడ్డి విశేష కృషి చేశారు.

కొండా వెంకటరం గారెడ్డి 70వ జన్మదినం సందర్భంగా 1960లో ఆయన పేరు మీద ఆర్. బి. వి. ఆర్. మహిళా కళాశాల ఆవరణలో 'రెడ్డి బాలికావసతి గృహం' నిర్మించారు.

1921లో 'ఆంధ్ర జనసంఘం' స్థాపించడంలో ఈయణ్ణి మూలపురుషుడిగా పేర్కొంటారు.

జోగిపేటలో సురవరం ప్రతాపరెడ్డి అధ్యక్షతన ఆంధ్ర మహాసభ మొదటి సమావేశం జరిగింది. ఇందులో రంగారెడ్డి కీలకపాత్ర పోషించారు. 1936లో షాద్ నగర్ లో నిర్వహించిన 5వ, 1943లో హైదరాబాద్ లో నిర్వహించిన 7వ ఆంధ్ర మహాసభలకు కొండా వెంకటరం గారెడ్డి అధ్యక్షుడిగా వ్యవహరించారు.

హైదరాబాద్ సంస్థానం భారత యూనియన్ లో కలవాలని 1938లో హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ ఆధ్వర్యంలో కొండా వెంకటరం గారెడ్డి తెలంగాణ జిల్లాల్లో పర్యటించి ప్రజలను ఉత్తేజపరిచారు. తెలంగాణ గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో రజాకార్ల దురాగతాలు. . ముఖ్యంగా దోపిడీలు, గృహదహనాలు నిత్యకృత్యమవడం వల్ల భారత ప్రభుత్వం కె. ఎం. మున్షీని హైదరాబాద్ వెజెంట్ జనరల్ గా నియమించింది. వెంకటరం గారెడ్డి ఆయనకు తెలంగాణ ప్రజల బాధలను వివరించారు.

భారత ప్రభుత్వం 1948 సెప్టెంబర్ 13న హైదరాబాద్ సంస్థానంపై 'పోలీసు చర్య' జరిపింది. రజాకార్ల నాయకుడైన సయ్యద్ కాశిం రజ్వీ బందీ అయ్యాడు. మేజర్ జనరల్ చౌదరీ మిలటరీ గవర్నర్ గా నియమితుడయ్యాడు.

1950లో కేంద్ర ప్రభుత్వం హైదరాబాద్ రాష్ట్రం లో మిలటరీ ప్రభుత్వాన్ని రద్దుచేసి సీనియర్ ఐసీఎస్ అధికారి ఎం.కె. వెల్లోడిని ముఖ్య మంత్రిగా నియమించింది.

భారత పార్లమెంటుకు హైదరాబాద్ సంస్థానం నుంచి 25 మంది సభ్యులను నియమించారు. వీరిలో కొండా వెంకటరం గారెడ్డి ఒకరు.

1952లో హైదరాబాద్ రాష్ట్రం లో సార్వత్రిక ఎన్నికలు నిర్వహించారు. కాంగ్రెస్ పార్టీ అత్యధిక స్థానాల్లో విజయం సాధించింది.

హైదరాబాద్ సంస్థానం లో బూర్గుల రామకృష్ణారావు నాయకత్వంలో 1952లో మొదటి ప్రజా ప్రభుత్వం ఏర్పడింది.

ఈయన మంత్రివర్గంలో వెంకటరం గారెడ్డి ఎక్సైజ్, కస్టమ్స్, అటవీశాఖలు నిర్వహించారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వం రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ కోసం 'ఫజల్ అలీ' అధ్యక్షతన కమిటీని నియమించింది. హైదరాబాద్ విభజన జరగాలని ఈ కమిటీ పేర్కొంది. తెలంగాణ ప్రాంతాన్ని ప్రత్యేక రాష్ట్రం గా రూపొందించాలని పేర్కొంది.

రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ (ఎస్ఆర్సీ) నివేదిక తర్వాత అనేక తర్జనభర్జనలు జరిగాయి.

కొండా వెంకటరం గారెడ్డి తెలంగాణ ప్రత్యేక రాష్ట్రం గా ఏర్పడాలని వాదించారు. ఈయన నాయకత్వంలో పెద్ద ఎత్తున ఉద్యమం జరిగింది.

నాటి హైదరాబాద్ రాష్ట్ర వ్యవసాయ శాఖా మంత్రి మర్రి చెన్నారెడ్డి తెలంగాణ జిల్లాల్లో పర్యటించి ప్రజల అభిప్రాయం సేకరించారు. అత్యధిక ప్రజలు తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడాలని కోరుతున్నట్లు ఆయన ప్రకటించారు.

ఇదే సమయంలో కొంతమంది విశాలాంధ్ర ఏర్పాటు కోసం ఉద్యమించారు.

ఆంధ్రా - తెలంగాణ నాయకుల మధ్య పెద్ద మనుషుల ఒప్పందం జరిగింది. ఈ ఒప్పందం ప్రకారం 1956 నవంబర్ 1న ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడింది. దీనికి నీలం సంజీవరెడ్డి ప్రథమ ముఖ్య మంత్రి అయ్యారు. కొండా వెంకటరం గారెడ్డి పేరు మీదే రంగారెడ్డి జిల్లా పేరు వచ్చింది. 1957లో తెలంగాణ ప్రాంతంలో జరిగిన ఎన్నికల్లో రంగారెడ్డి శాసనసభకు తిరిగి ఎన్నికయ్యారు. దామోదరం సంజీవయ్య మంత్రివర్గంలోనూ కొండా వెంకటరం గారెడ్డి పనిచేశారు.

1962లో జరిగిన సాధారణ ఎన్నికల్లో కాంగ్రెస్ మురారీ తగదాల ఫలితం గారంగారెడ్డి ఓడిపోయారు.

1969లో తెలంగాణాను తిరిగి ప్రత్యేక రాష్ట్రం గా ఏర్పాటు చేయాలనే ఉద్యమానికి రంగారెడ్డి నాయకత్వం వహించారు.

1970 జూలై 24న కొండా వెంకటరం గారెడ్డి మరణించారు. తెలంగాణ ప్రజల హక్కులు, విద్యాభివృద్ధి, రైతులు, పేద ప్రజల అభివృద్ధి కోసం ఆయన చేసిన కృషి మరువరానిది.

బూర్గుల రామకృష్ణారావు (1899-1967)

హైదరాబాద్ సంస్థాన జాతీయోద్యమ చరిత్రలో బూర్గుల రామకృష్ణారావు నిర్వహించిన పాత్ర, తెలంగాణా విజ్ఞాన, వికాసాలకు ఆయన చేసిన కృషి మరువరానిది. విలీనానికి పూర్వం స్వతంత్ర భారత ప్రభుత్వం తరఫున హైదరాబాద్ లో ఏజెంట్ జనరల్ గా ఉన్న కె.ఎమ్. మున్నీ. 'హైదరాబాద్ సంస్థానాన్ని భారత్ లో విలీనం చేయడంలో బూర్గుల ముందుచూపు, విజ్ఞత, రాజనీతిజ్ఞత, విచక్షణ, మేధావితనం నాకు ఎంతగానో ఉపకరించాయి' అని ప్రశంసించారు.

బూర్గుల గొప్ప న్యాయవాదిగా పేరు పొందారు. ఆయన బహుభాషా కోవిదుడు, పరిపాలనాదక్షుడు, కవి, పండితుడు, విమర్శకుడు. మహాబూబ్ నగర్ జిల్లా తలకొండపల్లి మండలం పడకల్ గ్రామంలో 1899 మార్చి 13న నరసింగరావు, రంగనాయకమ్మ దంపతులకు బూర్గుల జన్మించారు. బూర్గుల ఇంటిపేరు పుల్లం రాజు. ఆయన స్వస్థలం బూర్గుల కావడంతో అదే ఆయన ఇంటిపేరుగా మారింది. బూర్గుల 12 ఏళ్ల వయసులో హైదరాబాద్ వచ్చి ధర్మవంత్ పాఠశాలలో ఏడో తరగతిలో చేరారు. నిజాం కళాశాల నుంచి ఇంటర్మీడియేట్ ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. 1920లో పుణేలోని పెర్సాసన్ కళాశాల నుంచి బీఏ ఆనర్స్ మొదటి శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. ఆ తర్వాత బొంబాయిలో ఎల్.ఎల్.బి. పట్టా పొందారు. అక్కడే కొంతకాలం అంజుమనె ఇస్లామియా హైస్కూల్లో పాఠశాల భాష బోధించారు. హైదరాబాద్ సంస్థానం సమస్యల గురించి పత్రికల్లో వ్యాసాలు రాశారు. బూర్గుల విద్యార్థి దశలోనే ప్రజాహిత కార్యక్రమాల్లో ఆసక్తి చూపేవారు. 1916లో కొంతమంది సహాధ్యాయులతో కలసి వామన నాయక్ అధ్యక్షతన 'హైదరాబాద్ యంగ్ మెన్స్ యూనియన్' సంస్థ స్థాపించారు. దీనికి రామకృష్ణారావు కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. ఈయనపై పుణే రాజకీయాలు, అక్కడ జాతీయవాదుల ప్రభావం ఉంది. ఈ స్ఫూర్తితో తెలంగాణలో జాతీయోద్యమానికి కృషి చేశారు. 1921లో మాడపాటి హనుమం తరావుతో కలిసి ఆంధ్ర జనసంఘం స్థాపించారు. ఇది తెలంగాణలో రాజకీయ, సాంఘిక చైతన్యం కలిగించడానికి విశేషంగా కృషి చేసింది. జాగీర్దార్లు, దేశముఖ్ల అన్యాయాలను ఎదిరించడం; వెట్టిచాకిరి నిర్మూలన కోసం ఈ సంస్థ కృషి చేసింది. గ్రామాల్లో గ్రంథాలయాలు స్థాపించి వాటి ద్వారా రాత్రి పాఠశాలలు నిర్వహించి విద్యావికాసానికి ఈ సంస్థ తోడ్పడింది. 1931లో నల్లగొండ జిల్లాలోని 'దేవరకొండ' లో నిర్వహించిన రెండో ఆంధ్ర మహాసభకు బూర్గుల రామకృష్ణారావు అధ్యక్షుడిగా వ్యవహరించారు. ఈ సభ చరిత్రాత్మకమైంది. ఇందులో 'గస్తీ నిషాన్ తిర్పన్' సర్క్యులర్ నంబర్ 53ని ఉపసంహరించాల్సిందిగా నిజాం ప్రభుత్వాన్ని కోరుతూ తీర్మానం చేశారు. ఈ మహాసభ నిర్వహించుకోవడానికి నిజాం ప్రభుత్వం కొన్ని షరతులతో అనుమతి ఇచ్చింది. అవి.. సభాధ్యక్షుడు రాష్ట్ర నివాసి అయిండాలి. మహాసభలో జరిగే చర్చలన్నీ రాజకీయేతర అంశాలై ఉండాలి. ఏదైనా విషయం ప్రభుత్వ విధానానికి వ్యతిరేకంగా ఉంటే భవిష్యత్తులో ఇలాంటి సభలకు అనుమతి ఇవ్వరు. ఇలాంటి నిబంధనలు పెట్టినప్పటికీ రెండో మహాసభ విజయవంతమైంది. ఈ సభకు 'హైదరాబాద్ బులిటెన్' పత్రికా సంపాదకుడు బుక్కపట్నం రామానుజాచారి (బి.ఆర్.చారి); 'ప్రజామిత్ర' సంపాదకుడు, సుప్రసిద్ధ చలనచిత్ర దర్శకులు గూడవల్లి రామబ్రహ్మం; దేశభక్త బిరుదాంకితులైన వామన నాయక్; సుప్రసిద్ధ సంఘసంస్కర్త బాబీ కిషన్ రావు; బారిష్టర్ శ్రీనివాస శర్మ తదితరులు హాజరయ్యారు. తెలంగాణలో జరిగిన ఆంధ్ర మహాసభ సమావేశాలన్నింటిలో రామకృష్ణారావు నిర్వహించిన పాత్ర శ్లాఘనీయమైంది. బూర్గుల రామకృష్ణారావు 1927లో శ్రీకృష్ణ దేవరాయాంధ్ర భాషా నిలయానికి కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. 1923లో మౌలానా మహమ్మద్ అలీ అధ్యక్షతన కాకినాడలో అఖిల భారత కాంగ్రెస్ మహాసభ జరిగింది. హైదరాబాద్ నుంచి వామన్ నాయక్ నాయకత్వంలో వెళ్లిన ప్రతినిధుల్లో రామకృష్ణారావు ముఖ్యులు. ఆ సభలో ఉత్తర భారతదేశం నుంచి వచ్చిన నాయకుల ఉపన్యాసాలను రామకృష్ణారావు హిందీ నుంచి తెలుగులోకి అనువాదం చేశారు. ఈ అనువాద తీరును సరోజినీ నాయుడు ప్రశంసించారు.

హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ 1936లో సిద్ధనహళ్లి కృష్ణశర్మ, బూర్గుల రామకృష్ణారావు, రామాచారి, రామకృష్ణదూత్, స్వామి రామానంద తీర్థ, గోవిందరావు నానల్ కలిసి హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్ స్థాపనకు కృషి చేశారు. దీంతో కృష్ణశర్మను హైదరాబాద్ రాజ్యం నుంచి బహిష్కరించారు. దీనికి నిరసనగా కొంతమంది నాయకులు సత్యాగ్రహం చేశారు. సోషలిస్టు నాయకుడు జయప్రకాశ్ నారాయణ్ హైదరాబాద్లో అడుగు పెట్టకూడదని నిజాం ప్రభుత్వం నిషేధం విధించింది. దీన్ని ధిక్కరించిన రామకృష్ణారావు తొలిసారిగా జైలుకు వెళ్లాల్సి వచ్చింది. సంస్థానంలోని ప్రజల్లో రోజురోజుకీ రాజకీయ చైతన్యం అధికమవుతోందని నిజాం నవాబు దివాన్ బహద్దూర్ అరవముద్ అయ్యంగార్ అధ్యక్షతన రాజకీయ సంస్కరణల సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ సంఘం ప్రభుత్వానికి కొన్ని సిఫారసులు చేసింది. ఇదే సమయంలో మాడపాటి హనుమంతరావు అధ్యక్షతన 'హైదరాబాద్ పీపుల్స్ కన్వెన్షన్' ఏర్పాటైంది. రామకృష్ణారావు దీనికి కార్యదర్శిగా వ్యవహరించారు. ఈ కన్వెన్షన్ హైదరాబాద్లో బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయాలని తీర్మానించింది. దీన్ని నిజాం నవాబు పట్టించుకోలేదు. అయ్యంగార్ కమిటీ సిఫారసులు అమలు కాలేదు. ఆ తర్వాత 1938 జూలైలో స్వామి రామానంద తీర్థ, బూర్గుల రామకృష్ణారావు, కాశీనాథరావు వైద్య, రామకృష్ణదూత్, జె. రామాచారి, డి. జి. బిందూ మొదలైన ఆంధ్ర, మహారాష్ట్ర, కర్ణాటక నాయకులు 'హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్' ను స్థాపించారు. 1938 సెప్టెంబర్లో సర్వసభ్య సమావేశం ఏర్పాటు చేశారు. దీంతో నిజాం ప్రభుత్వం ఆందోళన చెంది సెప్టెంబర్ 9న స్టేట్ కాంగ్రెస్ ను నిషేధించింది. స్టేట్ కాంగ్రెస్ నిషేధం తర్వాత డిల్లీ వెళ్లిన రాయబార వర్గంలో తెలంగాణ నుంచి ఏకైక ప్రతినిధి రామకృష్ణారావు. హైదరాబాద్ ప్రభుత్వం రామకృష్ణారావుకు హైకోర్టు జడ్జి పదవిని ఆశచూపగా ఆయన దానికి సమ్మతించలేదు.

పోలీసు చర్య

1948 సెప్టెంబర్ 17న హైదరాబాద్ సంస్థానం స్వతంత్ర భారతదేశంలో విలీనమైంది. మేజర్ జనరల్ చౌధురి హైదరాబాద్ రాష్ట్ర మిలటరీ గవర్నర్ గా నియమితులయ్యారు. ఈయన 1949 వరకు అధికారంలో ఉన్నారు. 1950లో ఎం. కె. వెల్లోడి ముఖ్యమంత్రిగా 'పౌర ప్రభుత్వం' ఏర్పడింది. ఇందులో బూర్గుల రామకృష్ణారావు రెవెన్యూ, ఎక్సైజ్, విద్యా శాఖ మంత్రిగా పనిచేశారు. నిజాం నవాబు మీర్ ఉస్మాన్ అలీఖాన్ ను భారత ప్రభుత్వం 'హైదరాబాద్ రాష్ట్ర రాజ్ ప్రముఖ్' గా నియమించింది. బూర్గుల రామకృష్ణారావు 1952 మార్చిలో జరిగిన సాధారణ ఎన్నికల్లో షాద్ నగర్ నియోజకవర్గం నుంచి కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిగా శాసనసభకు ఎన్నికయ్యారు. ఈయన ముఖ్యమంత్రిగా హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో మొదటి ప్రజా ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. 1956 నవంబర్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడేంత వరకూ బూర్గుల ముఖ్యమంత్రిగా కొనసాగారు.

బూర్గుల సంస్కరణలు

హైదరాబాద్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రిగా భూ సంస్కరణలు అమలు చేశారు. ఏళ్ల తరబడి భూములు సేద్యం చేస్తున్న కొలుదార్లను 'రక్షిత కొలుదార్లు' గా ప్రకటించి వారికి భూమిపై యాజమాన్య హక్కులు కల్పించారు. దీంతో దున్నె

వారికి భూమిపై యాజమాన్య హక్కు లభించింది. హైదరాబాద్ లో 'జాగీర్దార్' వ్యవస్థను రద్దు చేసి జాగీర్దార్లకు నష్ట పరిహారం చెల్లించే ఏర్పాటు చేశారు. వీరి రుణాల పరిష్కారానికి 'జాగీరు రుణ పరిష్కార సంస్థ' ను నెలకొల్పారు. నాడు ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయానికి సంబంధించి ఒక ఇంటర్మీడియేట్ కాలేజీ మాత్రమే వరం గల్లులో ఉండేది. మిగతావన్నీ నగరంలోనే ఉండేవి. రామకృష్ణారావు ముఖ్యమంత్రిగా తెలంగాణలోని ప్రతి జిల్లాలో ఒక డిగ్రీ కళాశాల నెలకొల్పి విద్యాభివృద్ధికి కృషి చేశారు. హైదరాబాద్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నాలుగేళ్ల స్వల్ప కాలంలోనే వివిధ రంగాల్లో అభివృద్ధి సాధించింది. భారత ప్రభుత్వం భాషా ప్రాతిపదికన రాష్ట్రాలను పునర్వ్యవస్థీకరించాలని నిర్ణయించి 'ఫజల్ అలీ' అధ్యక్షతన ఎస్.ఆర్.సి. నియమించింది. ఫజల్ అలీ రిపోర్టు హైదరాబాద్ ను విభజించాలని, తెలంగాణ ప్రత్యేక రాష్ట్రం గా ఉండాలని సిఫారసు చేసింది. లోకపోతే 1962 సాధారణ ఎన్నికల వరకు ప్రత్యేకంగా ఉంచి, తర్వాత ఎన్నికైన శాసనసభ్యులు కోరితే ఆంధ్ర ప్రాంతం తో కలపవచ్చని పేర్కొంది. రామకృష్ణారావు ఈ విషయంలో చాలా కాలం మౌనంగా ఉన్నారు. ప్రజలందరూ ఆయన ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్రాన్నే కోరుకుంటున్నట్లు భావించారు. కానీ ఆయన విశాలాంధ్ర ఏర్పడాలని ప్రకటించారు. ఫలితంగా విశాలాంధ్ర ఉద్యమానికి బలం చేకూరింది.

బూర్గుల-సాహిత్య సేవ

1. బూర్గుల రామకృష్ణారావుకు హైదరాబాద్ రాష్ట్రంలో అన్ని భాషా, సాంస్కృతిక సంస్థలతో సన్నిహిత సంబంధాలుండేవి. ఆయనకు తెలుగు, ఇంగ్లీష్, ఉర్దూ, పార్సీ, సంస్కృతం, హిందీ, కన్నడ, మరాఠీ భాషల్లో మంచి పాండిత్యం ఉంది.
2. రామకృష్ణారావు 'ఉమర్ ఖయాం' రుబాయిలను కొన్నింటిని ఆంధ్రీకరించారు.
3. బూర్గుల రచించిన 'ఉర్దూ భాషా సారస్వతములు' వ్యాసాలు చదివితే ఉర్దూ, పారశీక భాషల్లో ఆయనకు ఉన్న విద్య తుగురించి అర్థమవుతుంది.
4. పండిత రాయల సంస్కృత రచనను 'పండిత రాజ పంచామృతం' అనే పేరుతో తెలుగులో రచించారు.
5. 'నవీన వాఙ్మయం - ఎంకి పాటలు' అనే శీర్షికతో ఆయన అనేక విమర్శనాత్మక వ్యాసాలు రచించారు.
6. రామకృష్ణారావు 'కాకునూరి అప్పకవి జన్మస్థానం', 'రెడ్డి రాజుల కాలపు మత సంస్కృతులు' అనే పరిశోధనాత్మక చరిత్ర రచనలు చేశారు.
7. ఆంధ్ర సారస్వత పరిషత్తు (హైదరాబాద్) వివిధ పత్రికల్లో అనేక అంశాలపై ఆయన రాసిన వ్యాసాలను క్రోడీకరించి 'సారస్వత వ్యాస ముక్తావళి' పేరుతో ప్రచురించింది.
8. డాక్టర్ సి. నారాయణ రెడ్డి రచించిన 'నాగార్జున సాగరం' కావ్యం రామకృష్ణారావుకు అత్యంత ప్రీతికరమైంది.
9. ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడిన తర్వాత బూర్గుల 6 సంవత్సరాలు కేరళ, ఉత్తరప్రదేశ్ గవర్నర్ గా పనిచేశారు. కొంతకాలం రాజ్యసభ సభ్యుడిగా ఉన్నారు.

1960లో బూర్గుల షష్టిపూర్తి ఉత్సవం హైదరాబాద్ లో జరిగింది. భారత సేవా సమాజ్, భారతీయ విద్యాభవన్, దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచార సభ, శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషా నిలయం, తెలంగాణ రచయితల సంఘం మొదలైన సంస్థల ప్రతినిధులు షష్టిపూర్తి మహోత్సవ సభలో పాల్గొని ఆయనను సత్కరించారు. దేశభక్తుడు, మేధావి, తెలంగాణ

జాతీయోద్యమ యోధుడు, పరిపాలనాదక్షుడు, నవ్యాంధ్ర నిర్మాత అయిన బూర్గుల 1967 సెప్టెంబర్ 14న మరణించారు.